

NOWE LIMITY ODPIŚÓW AMORTYZACYJNYCH: JAK ZMIANY OD 2026 R. WPŁYNĄ NA KOSZTY W GABINECIE WETERYNARYJNYM?

OD 1 STYCZNIA 2026 R. OBOWIĄZUJĄ NOWE LIMITY ODPIŚÓW AMORTYZACYJNYCH DOKONYWANYCH OD SAMOCHODÓW OSOBOWYCH UZNAWANYCH ZA KOSZT UZYSKANIA PRZYCHODÓW. ZMIANY TE DOTKNĄ LEKARZY WETERYNARII POSIADAJĄCYCH ŚRODKI TRWAŁE W POSTACI SAMOCHODÓW OSOBOWYCH.

Marcin Szymankiewicz

Doradca podatkowy

Kosztami uzyskania przychodów są koszty poniesione w celu osiągnięcia:

- przychodów ze źródła przychodów lub w celu zachowania albo zabezpieczenia źródła przychodów, z wyjątkiem kosztów wymienionych w art. 16 ust. 1 ustawy o CIT (zob. art. 15 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy o CIT),
- przychodów lub zachowania albo zabezpieczenia źródła przychodów, z wyjątkiem kosztów wymienionych w art. 23 ustawy o PIT (zob. art. 22 ust. 1 ustawy o PIT).

Nie uważa się za koszty uzyskania przychodów wydatków na nabycie lub wytworzenie we własnym zakresie innych niż grunty lub prawa wieczystego użytkowania gruntów wymienione środków trwałych (m.in. samochodów osobowych), w tym również wchodzących w skład nabytego przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanych części (zob. art. 16 ust. 1 pkt 1 in principio ustawy o CIT

i art. 23 ust. 1 pkt 1 in principio ustawy o PIT).

Natomiast kosztem uzyskania przychodów są odpisy z tytułu zużycia środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych (odpisy amortyzacyjne) (zob. art. 15 ust. 6 zdanie pierwsze ustawy o CIT i art. 22 ust. 8 zdanie pierwsze ustawy o PIT).

Stosownie do art. 16a ust. 1 pkt 2 ustawy o CIT i art. 22a ust. 1 pkt 2 ustawy o PIT, amortyzacji podlegają, z zastrzeżeniem art. 16c ustawy o CIT lub art. 22c ustawy o PIT, stanowiące własność lub współwłasność podatnika, nabyte lub wytworzone we własnym zakresie, kompletne i zdatne do użytku w dniu przyjęcia do używania maszyny, urządzenia i środki transportu – o przewidywanym okresie używania dłuższym niż rok, wykorzystywane przez podatnika na potrzeby związane z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą albo oddane do używania

na podstawie umowy najmu, dzierżawy lub umowy określonej w art. 17a pkt 1 ustawy o CIT lub art. 23a pkt 1 ustawy o PIT, zwane środkami trwałymi.

Ponadto, amortyzacji podlegają również, z zastrzeżeniem art. 16c ustawy o CIT lub art. 22c ustawy o PIT, niezależnie od przewidywanego okresu używania składniki majątku, wymienione w art. ust. 1, niestanowiące własności lub współwłasności podatnika, wykorzystywane przez niego na potrzeby związane z prowadzoną działalnością na podstawie umowy określonej w art. 17a pkt 1 ustawy o CIT lub art. 23a pkt 1 ustawy o PIT, zawartej z właścicielem lub współwłaścicielami tych składników – jeżeli zgodnie z przepisami rozdziału 4a odpisów amortyzacyjnych dokonuje korzystający (tj. umowy leasingu finansowego) – zwane także środkami trwałymi (zob. art. 16a ust. 2 pkt 3 ustawy o CIT i art. 22a ust. 2 pkt 3 ustawy o PIT).

Jak wskazał Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej w interpretacji indywidualnej z 6 marca 2025 r., 0114-KDIP3-2.4011.945.2024.2.MT (...) Tak więc środki transportu, w tym samochody osobowe, zalicza się do środków trwałych podlegających amortyzacji, jeżeli spełniony jest m.in. warunek, że dany składnik majątku jest własnością lub współwłasnością podatnika. Wyjątkiem są pojazdy używane na podstawie leasingu finansowego. (...).

Należy jednak zauważyć, że w przypadku samochodów osobowych (w rozumieniu ustawy o CIT i ustawy o PIT) mogą być odpisy amortyzacyjne ustalone od wartości samochodu osobowego (z uwzględnieniem limitu ustalonego w art. 23 ust. 1 pkt 4 ustawy o PIT lub art. 16 ust. 1 pkt 4 ustawy o CIT, jeśli wartość ta będzie przewyższać kwotę wskazaną w tym przepisie dla określonych rodzajów pojazdów) (por. Interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 9 maja 2025 r. 0115-KDIT3.4011.245.2025.3.RS).

Samochód osobowy – stosownie do art. 4a pkt 9a ustawy o CIT i art. 5a pkt 19 ustawy o PIT – oznacza pojazd samochodowy w rozumieniu przepisów

o ruchu drogowym o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 tony, konstrukcyjnie przeznaczony do przewozu nie więcej niż dziewięciu osób łącznie z kierowcą, z wyjątkiem:

- a) pojazdu samochodowego mającego jeden rząd siedzeń, który oddzielony jest od części przeznaczonej do przewozu ładunków ścianą lub trwałą przegrodą:
 - klasyfikowanego na podstawie przepisów o ruchu drogowym do podrodzaju: wielozadaniowy, van lub
 - z otwartą częścią przeznaczoną do przewozu ładunków,
- b) pojazdu samochodowego, który posiada kabinę kierowcy z jednym rzędem siedzeń i nadwozie przeznaczone do przewozu ładunków jako konstrukcyjnie oddzielne elementy pojazdu,
- c) pojazdu specjalnego, jeżeli z dokumentów wydanych zgodnie z przepisami o ruchu drogowym wynika, że dany pojazd jest pojazdem specjalnym i jeżeli spełnione są również warunki zawarte w odrębnych przepisach, określone dla następujących przeznaczeń:
 - agregat elektryczny/spawalniczy,
 - do prac wiertniczych,
 - koparka, koparko-spycharka,
 - ładowarka,

- podnośnik do prac konserwacyjno-montażowych,
- żuraw samochodowy,

d) pojazdu samochodowego określonego w przepisach rozporządzenia ministra finansów z 27 marca 2014 r. w sprawie pojazdów samochodowych uznawanych za wykorzystywane wyłącznie do działalności gospodarczej podatnika (Dz. U. z 2014 r., poz. 407).

W myśl art. 4c ustawy o CIT i art. 5d ustawy o PIT spełnienie wymagań dla pojazdów samochodowych określonych w: 1) art. 4a pkt 9a lit. a i b ustawy o CIT i art. 5a pkt 19a lit. a i b ustawy o PIT stwierdza się na podstawie dodatkowego badania technicznego przeprowadzonego przez okręgową stację kontroli pojazdów, potwierdzonego zaświadczeniem wydanym przez tę stację oraz dowodu rejestracyjnego pojazdu zawierającego odpowiednią adnotację o spełnieniu tych wymagań (samochody, które nie posiadają tych zaświadczeń, nie mogą zostać uznane za samochody ciężarowe, lecz za osobowe (zob. interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 23 kwietnia 2019 r., 0113-KDIP2-1.4011.37.2019.2.MM);

2) art. 4a pkt 9a lit. c ustawy o CIT i art. 5a pkt 19a lit. c ustawy o PIT stwierdza się na podstawie dokumentów wydanych zgodnie z przepisami o ruchu drogowym.

Obecna definicja samochodu osobowego obowiązuje od 1 kwietnia 2014 r. Definicję tę stosuje się do samochodów osobowych:

- 1) nabytych lub wytworzonych przez podatnika od 1 kwietnia 2014 r.,
- 2) używanych na podstawie umowy najmu, dzierżawy, leasingu lub innej umowy o podobnym charakterze zawartej od 1 kwietnia 2014 r.

Od 1 stycznia 2026 r. przepisy art. 16 ust. 1 ustawy o CIT i art. 23 ust. 1 pkt 4 ustawy o PIT uległy zmianie. I tak, stosownie do art. do art. 16 ust. 1 pkt 4 ustawy o CIT oraz art. 23 ust. 1 pkt 4 ustawy o PIT (w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2026 r.), nie uważa się za koszty uzyskania przychodów odpisów z tytułu zużycia samochodu osobowego, dokonywanych według zasad określonych w art. 16a-16m ustawy o CIT lub art. 22a-22o ustawy o PIT, w części ustalonej od wartości samochodu przewyższającej kwotę:

- a) 225 000 zł – w przypadku samochodu osobowego będącego pojazdem elektrycznym w rozumieniu art. 2 pkt 12 ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 875, 1394, 1506 i 1681) oraz w przypadku samochodu osobowego będącego pojazdem napędzanym wodorem w rozumieniu art. 2 pkt 15 tej ustawy,
- b) 150 000 zł – jeśli emisja CO₂ silnika spalinowego samochodu osobowego,

określona na podstawie danych zawartych w centralnej ewidencji pojazdów, o której mowa w art. 80a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 450, z późn. zm.), wynosi mniej niż 50 g na kilometr,

- c) 100 000 zł – jeśli emisja CO₂ silnika spalinowego samochodu osobowego, określona na podstawie danych zawartych w centralnej ewidencji pojazdów, o której mowa w art. 80a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, jest równa lub wyższa niż 50 g na kilometr.

Pojazd elektryczny to pojazd samochodowy w rozumieniu art. 2 pkt 33 ustawy z 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym, wykorzystujący do napędu wyłącznie energię elektryczną akumulowaną przez podłączenie do zewnętrznego źródła zasilania (zob. art. 2 pkt 12 ustawy z 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych; tekst jedn. Dz. U. z 2024 r., poz. 1289 ze zm.). Pojazd napędzany wodorem – pojazd silnikowy w rozumieniu art. 2 pkt 32 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, pojazd szynowy lub jednostkę pływającą, wykorzystujące do napędu energię elektryczną wytworzoną z wodoru w zainstalowanych w nich ogniwach paliwowych (zob. art. 2 pkt 15 ustawy o elektromobilności i paliwach alternatywnych).

Uwaga: Stosownie do przepisu przejściowego zawartego w art. 30 ustawy z 2 grudnia 2021 r. o zmianie ustawy o elektromobilności i paliwach alternatywnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2021 r., poz. 2269 ze zm.) do pojazdów wprowadzonych do ewidencji środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych podatnika przed dniem wejścia zmian (tj. przed 1 stycznia 2026 r.) będą stosowane przepisy w brzmieniu dotychczasowym.

Podatnicy amortyzujący samochody osobowe (niezależnie od formy nabycia) muszą mieć na uwadze, że do kosztów podatkowych można zaliczyć odpisy amortyzacyjne w części ustalonej od wartości samochodu osobowego nieprzewyższającej 150 tys. zł /225 tys. zł (zob. art. 16 ust. 1 pkt 4 ustawy o CIT i art. 23 ust. 1 pkt 4 ustawy o PIT).

Podatnik jest zatem zobowiązany do ustalenia, jaka część każdego odpisu amortyzacyjnego dotyczy wartości samochodu nieprzekraczającej 150 tys. zł (225 tys. zł) i tylko tę część zaliczyć do kosztów podatkowych.

Pozostała część odpisu nie stanowi kosztów uzyskania przychodów (por. wyrok NSA z 13 lipca 2010 roku, II FSK 551/10).

Zatem, w przypadku samochodów osobowych mogą być odpisy amortyzacyjne ustalone od wartości samochodu osobowego (w granicach limitu ustalonego w art. 16 ust. 1 pkt 4 ustawy o CIT lub art. 23 ust. 1 pkt 4 ustawy o PIT). Pozostała część odpisu amortyzacyjnego, tj. ustalona od wartości, która przewyższa kwotę wskazaną w tym przepisie dla określonych rodzajów pojazdów nie stanowi kosztu uzyskania przychodów (por. interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 9 maja 2025 r. 0115-KDIT3.4011.245.2025.3.RS; wyrok NSA z 13 lipca 2010 r., II FSK 551/10).

Należy mieć na uwadze, że ograniczenie wysokości odpisów amortyzacyjnych dotyczy poszczególnego odpisu amortyzacyjnego (tj. miesięcznego, kwartalnego lub rocznego), a nie sumy odpisów amortyzacyjnych od samochodu osobowego por. wyroki NSA z 13 lipca 2010 r., II FSK 551/10 i z 20 września 2011 r., II FSK 1756/11). Na taki sposób rozumienia art. 16 ust. 1 pkt 4 ustawy o CIT i art. 23 ust. 1 pkt 4 ustawy o PIT wskazuje użyty w tych przepisach zwrot „w części ustalonej od wartości samochodu przewyższającej odpowiednio kwotę: 225 000 zł/150 000 zł/100 000 zł – właściwą dla danego rodzaju pojazdu.

Przykład: W lutym 2026 r. lekarz weterynarii dokonał zakupu samochodu osobowego (w rozumieniu Prawa o ruchu drogowym) z silnikiem spalinowym (emisja CO₂ silnika spalinowego samochodu osobowego, określona na podstawie danych zawartych w centralnej ewidencji pojazdów jest równa lub wyższa niż 50 g na kilometr) od dealera (podatnik VAT czynny). Samochód został oddany do używania i wprowadzony do ewidencji środków trwałych w lutym 2026 r. Podatnik wybrał liniową metodę amortyzacji i „ustawową” roczną stawkę amortyzacji w wysokości 20 %. Wartość początkowa samochodu wyniosła 150 000 zł. Zatem miesięczny odpis amortyzacyjny wyniesie 2 500 zł / (150 000 zł x 20 %): 12 miesięcy/. Przedmiotowy samochód jest samochodem osobowym z silnikiem spalinowym (emisja CO₂ silnika spalinowego samochodu osobowego, określona na podstawie danych zawartych w centralnej ewidencji pojazdów jest równa lub wyższa niż 50 g na kilometr). Zatem, w przypadku przedmiotowego samochodu, do kosztów podatkowych lekarz weterynarii może zaliczyć odpisy amortyzacyjne w części ustalonej od wartości samochodu osobowego nieprzekraczającej 100 000 zł. Lekarz weterynarii jest zobowiązany do ustalenia, jaka część każdego odpisu amortyzacyjnego dotyczy wartości samochodu nieprzekraczającej 100 000 zł i tylko tę część zaliczyć do kosztów podatkowych. Miesięczny odpis amortyzacyjny od przedmiotowego auta ustalony od wartości początkowej wynoszącej 100 000 zł wyniesie 1 666,66 zł (100 000 zł x 20 %: 12 miesięcy). Zatem lekarz weterynarii może zaliczać do kosztów uzyskania przychodów dokonywane odpisy amortyzacyjne wyłącznie do kwoty 1 666,66 zł. Nadwyżka dokonanego odpisu amortyzacyjnego ponad tę kwotę, tj. 833,34 zł (2 500 zł – 1 666,66 zł) nie stanowi kosztu uzyskania przychodów. Przedmiotowy pojazd został oddany do używania i wprowadzony do ewidencji środków trwałych w lutym 2026 r., a zatem pierwszego odpisu amortyzacyjnego lekarz weterynarii będzie mógł dokonać za marzec 2026 r.

Uwaga: Omawiane limity dotyczą także (ewentualnie) samochodów osobowych wykupionych na podstawie zawartej umowy leasingu, tj. w przypadku dokonywania późniejszych odpisów amortyzacyjnych (interpretacje indywidualne dyrektora KIS z 31 lipca 2024 r., 0115-KDIT3.4011.477.2024.1.DP i z 15 kwietnia 2019 r., 0111-KDIB1-3.4010.1.2019.2.MO).

Uwaga: Ograniczenie związane z ww. limitem dotyczą samochodów osobowych. Jeżeli pojazd nie stanowi samochodu osobowego (w rozumieniu definicji zawartych w art. 4a pkt 9a ustawy o CIT i art. 5a pkt 19a ustawy o PIT), to do amortyzacji tego pojazdu nie mają zastosowania omawiane ograniczenia.

Okres używania krótszy niż rok

Jeżeli podatnik nabeździe samochód osobowy o wartości netto przekraczającej odpowiednio kwotę: 225 000 zł/150 000 zł/100 000 zł, którego z uwagi na przewidywany okres używania krótszy niż rok nie zaliczy do środków trwałych, lecz będzie go używał w prowadzonej działalności bez wprowadzenia do ewidencji środków trwałych, to nie będzie musiał stosować ograniczeń wynikających z art. 16 ust. 1 pkt 4 ustawy o CIT i art. 23 ust. 1 pkt 4 ustawy o PIT (interpretacja indywidualna dyrektora IS w Poznaniu z 19 kwietnia 2011 r., ILPB1/415-92/11-2/AG). W tej sytuacji ważne jest, aby faktycznie okres używania tego samochodu nie przekroczył roku, gdyż wtedy przedsiębiorca byłby zmuszony skorygować koszty w trybie art. 16e ustawy o CIT i art. 22e ustawy o PIT.

Uwaga: Przepisu art. 16 ust. 1 pkt 4 ustawy o CIT i art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy o PIT nie stosuje się do odpisów z tytułu zużycia samochodu osobowego, jeżeli ten samochód został oddany przez podatnika do odpłatnego używania na podstawie umowy leasingu, o której mowa w art. 17a pkt 1 ustawy o CIT, umowy najmu, dzierżawy lub innej umowy o podobnym charakterze, a oddawanie w odpłatne używanie na podstawie takiej umowy stanowi przedmiot działalności podatnika (art. 16 ust. 5b ustawy o CIT i art. 23 ust. 5b ustawy o PIT). Regulacja ta nie ma jednak praktycznego znaczenia dla lekarzy weterynarii używających samochodów osobowych na podstawie leasingu finansowego i zaliczających je do środków trwałych. Regulacje te mają znaczenie dla firm oddających samochody osobowe w odpłatne używanie na podstawie umowy leasingu, umowy najmu, dzierżawy lub innej umowy o podobnym charakterze, a oddawanie w odpłatne używanie na podstawie takiej umowy stanowi przedmiot działalności podatnika (por. interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 17 czerwca 2025 r., 0111-KDIB1-1.4010.180.2025.3.MF).

Przypomnijmy, że stosownie do art. 16 ust. 1 pkt 4 lit. a ustawy o CIT i art. 23 ust. 1 pkt 4 lit. a ustawy o PIT w brzmieniu obowiązującym od 24 grudnia 2021 r., nadanym ustawą z 2 grudnia 2021 r. o zmianie ustawy o elektromobilności i paliwach alternatywnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2021 r., poz. 2269) nie uważa się za koszty uzyskania przychodów odpisów z tytułu zużycia samochodu osobowego, w części ustalonej od wartości samochodu przewyższającej kwotę odpisów z tytułu zużycia samochodu osobowego, dokonywanych według zasad określonych w art. 16a-art. 16m ustawy o CIT i art. 22a-22o ustawy o PIT, w części ustalonej od wartości samochodu przewyższającej kwotę:

- 225 000 zł – w przypadku samochodu osobowego będącego pojazdem elektrycznym w rozumieniu art. 2 pkt 12 ustawy o elektromobilności i paliwach alternatywnych oraz w przypadku samochodu osobowego będącego pojazdem napędzanym wodorem w rozumieniu art. 2 pkt 15 tej ustawy,
- 150 000 zł – w przypadku pozostałych samochodów osobowych.

Uwaga: Do pojazdów wprowadzonych do ewidencji środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych podatnika przed 24 grudnia 2021 r. stosuje się przepisy tych ustaw o PIT i o CIT w brzmieniu dotychczasowym, stosownie do przepisu przejściowego zawartego w art. 30 ustawy z 2 grudnia 2021 r. o zmianie ustawy o elektromobilności i paliwach alternatywnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2021 r., poz. 2269 ze zm.).

Podstawa prawna

- Ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 163 ze zm.).
- Ustawa z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 278 ze zm.).
- Ustawa z 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 1289 ze zm.). ●

Marcin Szymankiewicz,
e-mail: marcinszymankiewicz@o2.pl